

Anna Schlindenbuch

Putování s andělem

po památkách UNESCO

mladá fronta

Putování s andělem po památkách UNESCO

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Anna Schlindenbuch

Putování s andělem po památkách UNESCO – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Putování s andělem

po památkách UNESCO

Anna Schlindenbuch

Putování s andělem

po památkách UNESCO

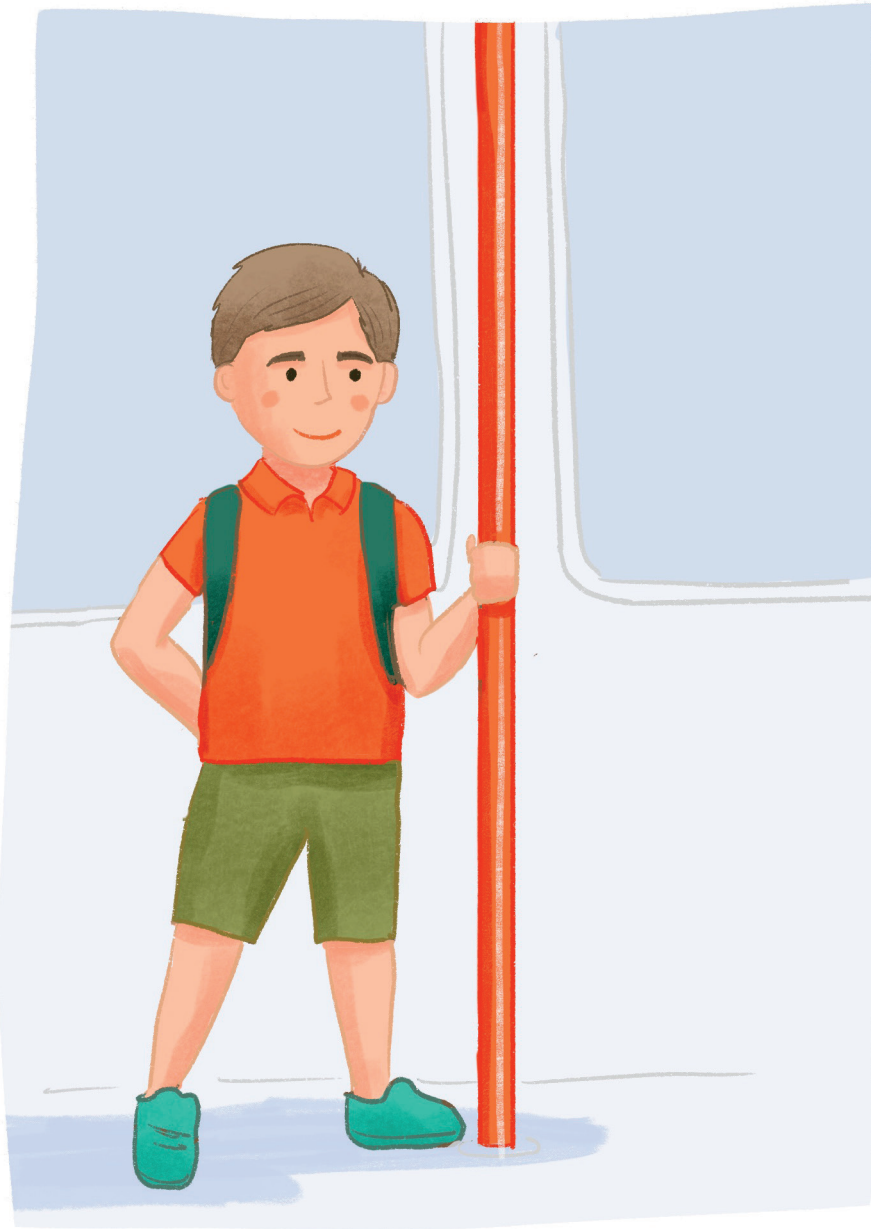
mladá fronta

Text © Anna Schlindenbuch, 2025
Illustrations © Kateřina Čermák Brabcová, 2025
Fotografie © Shutterstock

ISBN tištěné verze 978-80-204-6604-4
ISBN e-knihy 978-80-204-6607-5 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Mamince, která stále střemhlav letí za svými sny.

Školní výlet

Blížil se konec školního roku. Znamky byly uzavřené, učebnice odevzdané, když paní učitelka oznámila, že se pojedje na výlet do Prahy. *Do Prahy? Tam už jsem byl tisíckrát*, pomyslel si Noe. Byl však rád, že se nemusí učit, a tak s celou 4. A nasedl další den do vlaku, který je odvezl na Hlavní nádraží.

Z Hlaváku se svezli tramvají na Náměstí republiky. Noe poznával známé ulice i nazdobený Obecní dům, kam ho nedávno nedávno vzala babička na vážně nudný koncert vážné hudby. U Obecního domu zahrnuli do Celetné ulice a pokračovali dál až na Staroměstské náměstí. Říká se, že Praha má sto věží. Staroměstské náměstí jich stráží hned několik: dvě štíhlé věže Týnského chrámu, několik buclatých od kostela svatého Mikuláše i věž Staroměstské radnice s orlojem. Právě pod orlojem, starobylou věží s hodinami, se celá třída rozjařených školáků seskupila kolem paní učitelky. Ta jim vyprávěla příběh o mistru Hanušovi, který sestrojil tento zázračný hodinový stroj. Pražanům orloj záviděla všechna ostatní města, a podle pověsti proto radní nechali mistra Hanuše oslepit, aby podobný zázrak nemohl sestavit nikde jinde. Paní učitelka povídala také o sochách na orloji a hlavně o apoštolech schovaných za okénky, které se každou hodinu otevrou. Apoštolové se pak v okénkách ukazují a do pohybu je uvádí právě důmyslný stroj mistra Hanuše. A kdo to vlastně jsou ti apoštolové? Apoštolové byli nejbližší přátelé a žáci Ježíše

Krista. Pomáhali šířit Kristovo učení o lásce a pokoji a po jeho smrti se vydali do různých zemí, kde šířili křesťanství a vyprávěli o tom, co zažili s Ježíšem.

Výklad paní učitelky Noeho trochu nudil, a navíc si orloj nemohl ani prohlédnout, protože se opravoval a ciferníky i okénka s apoštoly zakrývala plachta. Znuděný rošťák se tak nepozorovaně vytratil od své třídy. Asi byl zrovna čas dopolední svačiny a stavební práce na orloji na chvíli utichly. Noe se proto odvážil nakouknout za plachtu halící stavbu a nestačil se divit. Jindy strnulé sochy, které uvádí v život jednou za hodinu důmyslný Hanušův mechanismus, posedávaly na římsách, povídaly si a smály se.

Noe se dal do řeči s dlouhovlasým mladým mužem v podivných oranžových šatech s blyštivým mečem v rukou. Mluvicí sochy ho tak překvapily, že si v první chvíli ani nevšiml zářivých zlatých křídel, které mladíkovi vyrůstaly ze zad. Když se však poté představil jako archanděl Michael, křídla i starobylý oděv mu začaly dávat smysl. Noe svému novému známému vyprávěl o nudném školním výletě a Michael si povzdechl: „Ty nemůžeš vědět, co je to nuda. To já tady dřepím bez hnutí už více než 200 let! A jedinou zábavou je povídat si s apoštoly a dalšími sochami!“ Poté smutně dodal: „A koukat se na turisty ze všech koutů světa a sám se přitom nikdy nikam nepodívat!“

Noe se zamyslel a poté se zeptal Michaela, jak dlouho se bude orloj opravovat. Anděl odvětil, že ještě několik měsíců. „Pak ti nic nebrání vydat se na cestu!“ zvolal rozhodně Noe.

Anděl nejistě sestoupil z věže, jež střežil tolik let a opatrně vyzkoušel svá zlatavá křídla. Fungovala perfektně! „Kam myslíš, že bych se měl vydat?“ zeptal se Noeho.

„V první řadě bys měl prozkoumat Prahu. Pak uvidíš, kam tě křídla zanesou,“ odpověděl zcestovalý školák. V tu chvíli mu však oči padly na knihu České památky UNESCO, kterou na schodech před vchodem do Staroměstské radnice asi zapomněl nějaký český turista. „Geniální!“ zaradoval se Noe, protože o organizaci UNESCO, která chrání ta nejkrásnější místa na světě, se nedávno učili ve vlastivědě. Podal Michaelovi knihu, popřál šťastný let a poprosil ho, aby mu z cest posílal pohlednice, které sbírá.

Domov se stoučkou věží

Michael se rozloučil, roztáhl křídla a ladně vyletěl nad věž, která byla tolik let jeho domovem. Z výšky mu náměstí připadalo jako nepatrný plácek, ale když vystoupal výš a uviděl ho celé, ohromila ho jeho rozlehlost i množství starobylých paláců, domů i kostelů, jež ho lemovaly. Hned za rohem své

věže si anděl všiml na dlažbě 27 křížů a v tu chvíli si vzpomněl, co mu apoštolové kdysi vyprávěli: před více než čtyřmi sty lety na tomto místě popravili 27 českých šlechticů, kterým se nelíbilo, že jim císař nakazuje, do jakého kostela mají chodit. Jejich uťaté hlavy pak byly po celý rok vystaveny v koších zavěšených na věži Karlova mostu. Křížky proto připomínají jejich statečnost i zmařené životy. Michael se uklonil na znamení úcty, prohlédl si zbytek náměstí, rozloučil se s přáteli z orloje a vydal se na onen slavný Karlův most.

Stačilo pár mávnutí zlatých křídel a už se pod andělem zatřpytila řeka Vltava. O chvíli později už měl před sebou Karlův most se dvěma věžemi – jednou na každém konci. Na rozdíl od mostů, jež Michael spatřil v dálce, po mostě ne-soucím jméno slavného českého krále Karla nejezdila auta ani tramvaje. Zato ho střežila třicítka soch a jeho kamennou dlažbu téměř skryly zástupy lidí, kteří obdivovali jeho krásu. Michael dlouho nepoužíval svá křídla, a i ten kratoučký let od orloje ho unavil, potřeboval si proto trochu odpočinout.

Sochy na Karlově mostě na anděla shlížely ze svých podstavců. Svatozáře kolem jejich hlav jim dodávaly takovou důstojnost, že se Michael malinko zalekl. Raději se proto posadil k patám kamenného rytíře, který střežil řeku Vltavu na malostranské straně mostu. Rytíř měl stejně jako Michael zlatý meč a štít, a navíc jeho tělo chránila přilba a brnění. Přirozeně se tak dali do řeči a vyprávěli si o svých osudech. Bruncvík, tak se rytíř jmenoval, se nejdříve pochlubil svým mečem: „Toto je jen kopie. Originál jsem našel na cestách po světě a je zazděný v Karlově mostě. Je to zázračný meč, dokáže sám stínat hlavy nepřátel.“ Hrdě dodal: „Až bude nejhůře, meč se objeví a pomůže nám.“ Potom

Michaelovi poradil, aby se osvěžil limonádou v nedalekém bistru pojmenovaném po něm: Bistro Bruncvík. Jeho majitel pan Vopička obsluhuje lidi z blízka i z daleka více než 30 let a už potkal ledajaké hosty. A tak Michaelovi podal vychlazenou malinovou limonádu a voňavou grilovanou klobásku a andělovy starobylé šaty a zlatá křídla ho ani v nejmenším nepřekvapily.

Anděla svačinka posilnila a opět vzlétl nad Vltavu. Chvíli poletoval nad řekou a přemítal, kam by se vydal, když si vzpomněl, že vždycky toužil navštívit Starý židovský hřbitov. Teď, když byl volný, mu nic nebránilo v tom, aby si tam zaletěl. Z výšky působil hřbitov spíše jako starobylá zahrada s rozložitými stromy, jejichž koruny téměř zcela zakrývaly hroby. Usadil se proto na jednu z větví, a teprve odtud spatřil nekonečné množství kamenných náhrobků se zašlými nápisy, zasazených těsně vedle sebe.

Anděl vytáhl knihu, kterou s Noem našli u orloje, a dočetl se, že hřbitov je ještě starší než jeho orloj – a že zde odpočívá více než 12 000 obyvatel kdysi slavného, dnes již zaniklého, židovského města. Než pokračoval dál, slétl ještě na zem, aby mezi náhrobky našel ten, pod nímž odpočívá bájný tvůrce Golema – rabín Löw.

Zpátky nad řekou ho zaujaly ostrůvky uprostřed vody i lidé, kteří si užívali

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Putování s andělem po památkách UNESCO.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.